

Měli bychom si promluvit o feminismu.

Studentka představuje umělecký projekt

9.4.2024 - Alena Ivanova | Fakulta humanitních studií UK

PRAHO! project sbírá výpovědi, názory, pocity, umělecká vyjádření či myšlenkové pochody (nejen) pražských občanů a vrací je zpět do veřejného prostoru.

Ve svých uměleckých realizacích se už zabýval klimatickou krizí a žalem nebo mezilidskými vztahy a láskou. Teď se zaměřuje na feminismus a představuje už třetí uměleckou realizaci nazvanou *We should have a talk*. Je zatím největší a objeví se u náměstí s podchody u stanice metra v Jinonicích. Součástí organizačního týmu je i studentka našeho bakalářského programu Klára Hamsíková, která nám prozradila o realizaci více.

Klára Hamsíková, foto: Ondřej Trojan

Plakát ke stažení

Program vernisáže

Jak a kde sbíráte výpovědi?

Výpovědi sbíráme už třetím rokem formou instalací ve veřejném prostoru. Začali jsme vylepováním básní po Praze, na které lidé reagují přes QR-kódy s dotazníky. Přes ně získáváme anonymní výpovědi a ty zase sdílíme s veřejností v podobě dalších instalací a uměleckých realizací.

A v jakých podobách je pak sdílíte?

Hodně pracujeme s podchody, kam jednotlivé vytištěné výpovědi tiskneme na zdi. Kromě toho máme i výstavy, publikace, často vytváříme v rámci realizací i interaktivní obsah, jako jsou zmíněné QR-kódy. Vedou k videorozhovorům, audionahrávkám, odborným článkům. Nadcházející realizace kombinuje všechny tyto typy.

We Should Have a Talk není váš první větší projekt. Předchozí se zabývaly třeba klimatickou krizí nebo queer komunitou. Jak vybíráte témata a jsou vzájemně propojená?

Získáváme je přímo z výpovědí. Jak klimatický žal, tak otázky sexuality nebo mezilidských vztahů se často opakovaly, lidi v Praze se o ně zajímají. Celkově se snažíme vybírat pro naše realizace témata, která jsou aktuální, řeší se nebo by se řešit měla. Snažíme se v nich poskytnout lidem možnost udělat si na téma vlastní názor, protože výpovědi jsou opravdu různorodé. Podporujeme je odbornými texty nebo i rozhovory, aby si člověk mohl poslechnout skutečné příběhy. Tak tomu bude i u nadcházející realizace.

Znamená to, že i v rámci jinonické instalace budete sbírat výpovědi pro projekty budoucí?

Ano, tím, že jsou instalace interaktivní, může člověk odpovídat a reagovat, a tak konstantně sbíráme výpovědi a navazujeme dalšími projekty.

Jak nacházíte a vybíráte městský prostor, se kterým pracujete?

Spolupracujeme s Technickou správou komunikací, která nám prostory poskytuje a umožňuje

využívat. K místům se pak snažíme smysluplně vybírat témata. Věděli jsme například, že pokud bychom dělali projekt *Queer All Year* na okraji Prahy, nebude dobře fungovat, proto jsme ho umístili na I. P. Pavlova, téměř v centru, kde lépe najde své diváctvo. Snažíme se tedy odrážet samotné místo a pracujeme s tím, co nám poskytne magistrát.

Proč chystaná instalace dostala název *We Should Have a Talk*?

Chtěli jsme opět pracovat s angličtinou jako v předchozí realizaci, a cílem celého projektu je iniciovat diskuze mezi lidmi, abychom si byli alespoň trochu blíží v tomto odcizeném světě. Když otevíráme náročná, velká témata, nechceme nikomu nic vnucovat, ale začít dialog, proto ten název.

Na realizaci se podílí odborníci, organizace a instituce. Bylo tomu tak i u předchozích projektů?

Ano, vždy se snažíme podpořit otevření diskuzi i odborným vhladem. Náš projekt se poměrně rychle vyvíjí a tím rostou i možnosti spolupráce, které se nám nabízejí nebo které sami vyhledáváme. Odbornost a výstižnost podporují naše snahy o dialog, a čím víc máme partnerů, tím můžeme být v realizacích konkrétnější.

Feminismus nový projekt tematicky zastřešuje, ale jako téma není jediný. Jakých dalších se projekt ještě dotkne?

Pokoušíme se zbourat mýtus okolo feminismu, proto jsme ho zvolili jako téma. Jinak máme deset podtémat, která souvisí také s genderovou nerovností nebo inkluzí: město, bezpečí, čas, zdraví, vzdělání, výchova, vztahy, práce a stereotypy. Anonymní výpovědi jsou jejich spojujícím prvkem. Každému dílčímu tématu se věnuje řada otázek, doprovází ho odborný text a videorozhovor s někým, koho se dané téma osobně týká.

Co máte v PRAHO! project na starosti, a jak jste se k práci dostala?

Dostala jsem se k němu přes jeho básně vylepené po Praze. Nejprve jsem se tedy zapojila zvenku, ale projekt mě zaujal a chtěla jsem se na dalších realizacích podílet zevnitř, což se mi povedlo. Starám se o celou databázi výpovědí a jejich analýzu a vybírám konkrétní z nich pro jednotlivé realizace. Také překládám do angličtiny všemožné texty, protože se snažíme být inkluzivní, a dělám interní rozhovory pro projekt.

Utkvěla vám nějaká výpověď v paměti nejvíc?

Je jich milion. Našla bych mezi nimi oblíbenou, ale nemohu ji sdílet. Některé odpovědi jsou hodně vážné, náročné a těžké, ty si člověk zapamatuje. Je krásně vidět, jak se lidé nebojí, když je možnost sdílet svoje pocity anonymně.

Hodí se vám znalosti získané na FHS při přípravě realizací?

Určitě. Studuju ve třetím ročníku bakaláře a specializuji se na psychologii. Právě psychologický výzkum mi hodně pomáhá, protože projekt není jen umělecký, ale má i sociologický a psychologický přesah. Díky studiu na FHS se orientuju v metodologii, vím, jak pracovat s výpověďmi nebo spravovat databázi kvantitativních dat. Vidím i další propojení mezi fakultou a naším projektem, řešíme stejná témata a máme podobné zájmy. To vede i k některým spolupracím, třeba teď s Markétou Brabcovou z Genderových studií.

*PRAHO! project otevírá svou třetí a doposud největší uměleckou realizaci s názvem *We Should Have a Talk*, v rámci které tentokrát oživí náměstí a přilehlé podchody v Jinonicích. Organizátorský tým zve na vernisáž při příležitosti odtajnění této nové instalace, která se uskuteční 13. dubna 2024 od*

18 hodin v podchodu pod ulicí V Zářezu a podchodu pod ulicí Radlická, Jinonice - Praha 5.

Materiály k Praho! project, foto: Ondřej Trojan

<https://fhs.cuni.cz/FHS-1002.html?locale=cz&news=21779>